അഭിജാതമായ വിയോജിപ്പുകൾ

ഡോ. ആർ. രാജേഷ്
അസൊ; പ്രൊഫ.
മലയാളം വിഭാഗം
എൻ.എസ്.എസ്. കോളേജ്
പന്തളം

ഓണാട്ടുകരയിൽ നിന്ന് ഇതഃപര്യന്തമു ായ എഴുത്തുകാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണ് പ്രൊഫ. എസ്. ഗുപ്തൻനായർ. നിരൂപകൻ എന്ന വിശേഷണത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽകു ന്ന വ്യക്തിത്വമല്ല അദ്ദേഹം. പ്രഭാഷകൻ, പത്രാധിപർ, സംഗീത ശാസ്ത്രനിപുണൻ, നടൻ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ മേഖലകളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച ബഹുമുഖ പ്രതിഭയായിരുന്നു പ്രൊ ഫ. ഗുപ്തൻ നായർ. മലയാള നിരൂപണ രംഗത്ത് മു ശ്ശേരി, എം. പി. പോൾ, കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ എന്നീ വിമർശകത്രയം അരങ്ങുവാണിരുന്ന സമയത്ത് രംഗപ്രവേശം നടത്തുകയും തന്റേതായ ഇടം കെ ത്തുകയും പിന്നീട് മലയാള നിരൂപണ രംഗത്ത് അവഗണിക്കാനാവാത്ത അ ഭിജാത സാന്നിദ്ധ്യമായി മാറുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹം. കാവ്യവിമർശനമായിരുന്നു ഗുപ്തൻ നായർക്ക് പഥ്യം. എന്നാൽ ഇതു കൂടാതെ നാടകം, നോവൽ, കലാതത്ത്വശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടു ്. പതിനഞ്ചിലേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലടക്കം അഞ്ഞൂറിലധികം പ്രബന്ധങ്ങൾ ഗുപ്തൻനായരുടേതായു ്.

ഓണാട്ടുകര എന്ന പദത്തിന് ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിക്കൊടുത്തത് ഒരർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളാണ്. ഓണാട്ടുകരയുടെ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും ഭാഷയും സംബന്ധിച്ച് ഗൗരവമായ ചർച്ചകൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. വടക്കും തെക്കും ഭാഷകളെ പ്പോലെ തന്നെ സ്വതന്ത്ര്യാസ്തിത്വവും ദേശപ്പഴക്കവുമുള്ള ഭാഷ മധ്യതിരുവിതാംകൂറിനു സ്വ ന്തമാണെന്ന് ഓണാട്ടുകര ഭാഷാസംബന്ധിയായ ലേഖനങ്ങളിലൂടെ ഗുപ്തൻനായർ സമർത്ഥിച്ചു. സരസവും സരളവും ഋജുവുമായ ഒരു ഗദ്യം ഗുപ്തൻനായർ സാറിന്റെ ചിരന്തന സ്വത്താണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ട പ്രശസ്ത കവിയും നിരൂപകനുമായ ഡോ. കെ. അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ ആ ഗദ്യത്തെ ഓണാട്ടുകരയുടെ ശാലീനതയുടെ ര ാം മു ിട്ട ഗദ്യം എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ സഹപാഠിയായിരുന്ന ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയാണ് തന്നിലെ നിരൂപകന് ആത്മവിശ്വാസം പകർന്നതെന്ന് ഗുപ്തൻനായർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടു ്. ചങ്ങമ്പുഴ പത്രാധിപസമിതി അംഗമായിരുന്ന മംഗളോദയം മാസികയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാല ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകൃതമാവുന്നത്. പുരോഗമന കലാസാഹിത്യ പ്ര സ്ഥാനം തിരുവിതാംകൂറിൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചുവരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം കൂടിയായിരുന്നു അത്. 1945-ൽ കോട്ടയത്ത് നടന്ന പുരോഗമന കലാസാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ യോഗത്തിൽ മാർക്സിയൻ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും എടുത്തുപറഞ്ഞ ഗുപ്തൻനായർ പിന്നീട് അതിന്റെ നയം മാറ്റത്തേയും ജഡവാദങ്ങളേയും എതിർക്കുന്ന ചേരിയിലെത്തി. ഈ ചോദ്യം ചെയ്യലിലൂടെ ഒരു പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും തന്റെ ആസ്വാദനത്തെയോ നിരീക്ഷണത്തെ യോ തളച്ചിടാനാവില്ല എന്ന ചിന്താ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇസങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള ത ന്റെ ആസ്വാദന ബോധത്തെയാണ് അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചത്.

പാശ്ചാത്യ - പൗരസ്ത്യ സൗന്ദര്യശാസ്ത്ര സമീപനങ്ങളുമായി ഗാഢപരിചയം ഉ ായിരുന്ന നിരൂപകനായിരുന്നു ഗുപ്തൻനായർ. നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ നിരൂപണ രംഗത്ത് ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠ നേടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. ഓടക്കുഴൽ എന്ന തന്റെ കാവ്യസമാഹാരത്തിന് അവതാരിക എഴുതാൻ മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് ഗുപ്തൻനായരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് മുപ്പത് വയസ്സ് തികയുന്നിതിനും മുമ്പാണ്. ഈ അവതാരിക അദ്ദേഹത്തെ ഏറെ ശ്രദ്ധേയനാക്കി. ഇബ്സൺ, ബർണാഡ് ഷാ, ദസ്തയേവ്സ്തി, റോമേൻ റോള ്, സ്റ്റെ ഫൻ സ്വൈഗ് എന്നീ ലോകോത്തര എഴുത്തുകാരുടെ രചനകളെ മലയാളികൾക്ക് പഠനങ്ങളിലൂടെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതും ഈ നിരൂപകൻ തന്നെ.

സംയമനത്തിന്റെ പാതയിലൂടെ സ്വച്ഛമായി വിഹരിച്ചിരുന്ന സൗമ്യസാന്നിദ്ധ്യമായ നിരൂപകനായിട്ടാണ് പ്രൊഫ. എസ്. ഗുപ്തൻനായർ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്. നിരൂപണം ഖണ്ഡനം മാത്രമല്ല അത് വെറും മണ്ഡനവുമല്ല എന്ന ഈ മദ്ധ്യവർത്തി സമീപനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലഹീനതയായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. എന്നാൽ സമാലോചനയിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് തന്റെ അഭിപ്രായം ഗുപ്തൻനായർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടു ് - 'വിമർശനം ഖണ്ഡനമോ ചരിത്രപരമോ താരതമ്യാത്മകമോ എന്നതിനേക്കാളും പ്രധാനം ആസ്വാദകന് സഹായകമാവുമോ എന്നതാണ്.' വിമർശിക്കുമ്പോൾ സമചിത്തതയും ഭാഷാപരമായ അച്ചടക്കവും പരസ്പര ബഹുമാനങ്ങളും പുലർത്തുന്ന

രീതിയായിരുന്നു ഗുപ്തൻനായരുടേത്. ഇരയുടെ മേൽ ഹിംസ്രജന്തുവിനെപ്പോലെ ദംഷ്ട്രകളുമായി ചാടി വീഴുന്ന ശൈലി തന്റെ വിമർശന പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയില്ല. അതുകൊ ു തന്നെ കടുത്ത അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിക്കേ അവസരങ്ങളിൽ പോലും ഒരു വഴുക്കൻ മട്ടിൽ സൗമ്യമായി തന്റെ വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ച് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 'ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തിൽ ഒരിടത്തും ചുഴിയോ, പൊടിപടലമോ കാണില്ല. ചൂടോ ചണ്ഡശക്തിയോ ഇല്ല. പഞ്ചാനന്റെ ശൈലിയിൽ, ഗുപ്തൻനായരുടേ ത് ഒരു മന്ദമാരുത പ്രസ്ഥാനമാണ്' എന്ന അഴീക്കോടിന്റെ അഭിപ്രായം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആ കൃതിയിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന സൗകുമാര്യവും ലാളിത്യവും പ്രസാദവും അദ്ദേഹത്തി ന്റെ ശൈലിയിലും പ്രകടമാണെന്ന അഭിപ്രായവും ഗുപ്തൻനായരുടെ സൗമ്യ സമീപനത്തെ തന്നെയാണ് ഉന്നം വയ്ക്കുന്നത്. വിമർശനത്തിന് വേണമെന്നു കരുതുന്ന നിശിതത്വം, അഭിപ്രാ യം പറയുന്നതിൽ പുലർത്തേ കാർക്കശ്യം എന്നിവ പലപ്പോഴും ഗുപ്തൻനായർ ഒഴിവാക്കാറു ്. നിരൂപണത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു സിദ്ധാന്തത്തോടും പ്രതിപത്തിയോ വിമുഖതയോ പ്ര ത്യക്ഷമായി അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ല. ആശയ കാലുഷ്യത്തെ അദ്ദേഹം നിരാകരിച്ചു. തനി ക്ക് ദഹിക്കാത്തതിനെ വിഴുങ്ങാൻ ഒരിക്കലും ശ്രമിച്ചില്ല. ഭാഷയിലും ആശയത്തിലുമുള്ള സു സ്പഷ്ടതയാണ് നിരൂപകന്റെ ഒന്നാമത്തെ സിദ്ധിയെന്ന് ഗുപ്തൻനായർ വിശ്വസിച്ചു. ഏതെങ്കി ലും ഒരു വിമർശന പദ്ധതിയുടെ പതാകവാഹകനാകാനുള്ള നിശിതത്വം ഒരിക്കലും ഗുപ്തൻ നായർക്കു ായിരുന്നില്ല എന്ന അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യവർത്തി സമീപനത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായി കരുതാം. എന്നാൽ തന്റെ നിരൂപണ സമീപനത്തിലെ സൗമ്യതയും സമചിത്തതയും ബലഹീനതയായി മാറിക്കൂടെന്ന നിർബന്ധബുദ്ധിയോടെ നിശിതനിരൂപണത്തിന്റെ ഖഡ്ഗവാഹകനായി ഗുപ്തൻനായർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അവസരങ്ങളുമു ്. ഒട്ടേറെ പ്രത്യാക്രമണങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം വിധേയനായ ര ് അവസരങ്ങളാണ് ബഷീറിനെക്കുറിച്ചും ആശാനെക്കുറിച്ചും നടത്തിയ ര ് നിരീക്ഷണങ്ങൾ. ബഷീറിന്റെ ശബ്ദങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്ന അവസരത്തി ൽ ഇത് പുരോഗമന സാഹിത്യമാണെങ്കിൽ ഭരണിപ്പാട്ട് ഭഗവത് ഗീതയാണ്. ഞാൻ മഹാത്മാഗാന്ധിയാണ് എന്ന നിരീക്ഷണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരൂപണ രീതി അറിയാവുന്നവരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയ പരാമർശങ്ങളാണ്. ആശാൻ ജനകീയ കവിയാണെന്ന മു ശ്ശേരിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊ ് ഒന്നിലേറെ വേദികളിൽ അദ്ദേഹവുമായി കൊമ്പുകോർത്ത ഗുപ്തൻനായർ ജനകീയത എന്ന പദം എഴുതുകയു ായി. കേസരിയുടെ വിമർശനം, അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ എന്നിങ്ങനെ ര ് സമഗ്രപഠനങ്ങളാണ് ഗുപ്തൻനായരുടെതായുള്ളത്. ആധുനിക സാഹിത്യം, സമാലോചന, ക്രാന്തദർശികൾ, കാവ്യസ്വരൂപം എന്നിങ്ങനെ ഇരുപത്തിര ് കൃതികൾ, സി.വി. രാമൻപിള്ള, ചങ്ങമ്പുഴ എന്നിവരെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷിൽ ര ് കൃതികൾ, ഇരുന്നൂറോളം പുസ്തകങ്ങളുടെ അവതാരികകൾ, സംശോധനവും പ്രസാധനവും നിർവഹിച്ച പതിനഞ്ചിലധികം കൃതികൾ, മനസാസ്മരാമി എന്ന ആത്മകഥ - ഇവയാണ് പ്രൊഫ. ഗുപ്തൻനായ ർ കൈരളിയ്ക്ക് നൽകിയ സംഭാവനകൾ. വിമർശകത്രയത്തിനു ശേഷം ഉയർന്നു വന്ന നിരൂപകരിൽ പ്രമുഖനായ ഗുപ്തൻനായർ ഒരേ സമയം തന്റെ ശക്തി ദൗർബ്ബല്യങ്ങൾ പ്രകടമാക്കിയ നിരൂപകനാണ്. പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ സൗന്ദര്യ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ വേ ത്ര ധാരണകൾ ഉ ായിരുന്ന ഗുപ്തൻനായർ തന്റെ നിരൂപണത്തിൽ അവയെ വേ വിധത്തിൽ ഉപയോഗി ച്ചോ എന്നതിൽ സംശയമു ്. അത്രയ്ക്ക് തുറന്നു പറയണമോ എന്ന ശങ്കയും സ്ഥായിയായ സൗമ്യതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിൽ ഒരു മിതത്വം കലരുന്നതിനിടയാക്കി എന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമു ാവാൻ ഇടയില്ല. പലപ്പോഴും വിമർശിത കൃതിയുടെ മർമ്മം വരെ എത്തി, സ്പർശിക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോരുന്ന ദൃശ്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരൂപണത്തിൽ കാണാ ൻ കഴിയും. ആയുധങ്ങൾ ആവോളം ഉ ായിട്ടും അവയെ ആവനാഴിയിൽ നിന്നെടുക്കാനോ തൊടുത്തതിനെ ലക്ഷ്യവേധിയാക്കാനോ അദ്ദേഹം അൽപം വിമുഖത പുലർത്തുന്നതായി തോ ന്നാം. സാഹിത്യത്തിന്റെ പശ്ചിമ സാഗരത്തെ പൗരസ്ത്യദേശത്തോട് ഇണക്കിച്ചേർക്കുന്ന മഹാസേതുക്കൾ പണിയുവാൻ കഴിവു ായാലുമില്ലെങ്കിലും, അതിനൊന്നും തുനിയാതെ അതിലൂ ടെ അടിച്ചു വരുന്ന കാറ്റേറ്റ് സ്വയം തൃപ്തനാവുകയും ആ കാറ്റ് നേരിട്ടേൽക്കാൻ വായനക്കാ രെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ലേഖകനാണ് എസ്. ഗുപ്തൻനായർ എന്ന നിരീക്ഷണം ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രസക്തമാവുന്നു.

റഫറൻസ്:

1. സമാലോചന - എസ്. ഗുപ്തൻ നായർ, ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം
2. മലയാള സാഹിത്യ വിമർശനം - സുകുമാർ അഴീക്കോട്, ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം
3. മലയാള സാഹിത്യ വിമർശനം - തോന്നയ്ക്കൽ വാസുദേവൻ, ചിന്താ ബുക്സ്, തിരുവനന്തപുരം